

๓

สู่เส้นทางสมณะ

๓.๑ บวชครั้งแรกซ้อมใหญ่

เมื่อเรียนพาณิชยการไปจนจบ ท่านได้ออกมาทำงานให้ผู้บังคับเกิดเกล้าขึ้นนอกชั้นใจอยู่พักหนึ่ง อายุครบมีโอกาสบวชได้ ก็ขออนุญาตบิดามารดาบวช การบวชครั้งนี้เป็นการบวชตามประเพณีนิยมของกุลบุตรที่เกิดมาในพระบวรพุทธศาสนา เรียนแล้ว ออกทำงานแล้ว ก็ให้รู้จักบวชเรียนเป็นคนสุขของสังคม ฝ่ายท่านคิดว่าเป็นการซ้อมใหญ่ เป็นการชิมลางก่อนจะเริ่มชีวิตบวชอันแท้จริงที่คิดไว้ ฝ่ายบิดามารดาของท่านคิดว่าเมื่อบวชเรียนแล้ว ท่านคงจะมีหวังเห็นบุตรชายตั้งครอบครัว มีผู้สืบสกุลต่อไป

หลวงพ่อก่อนบวช

ความคิดหวังที่ว่าจะได้เห็นบุตรชายเป็นฝั่งฝามีทายาทสืบสกุลให้ตายายชื่นใจดูจะคลอนแคลนไป เพราะเมื่อสึกออกมา บุตรชายดูจะเป็นที่รู้จักกว้างขวางในหมู่หญิงสาวมากหน้าหลายตา มากจนท่านเวียนหัวว่า คนใดแน่ที่ลูกจะเลือกหาให้มาเป็นสะใภ้ของตระกูล

ท่านคิดว่า ท่านไม่ได้ลำเอียงคิดเข้าข้างลูกเลย แม้แต่น้อย ที่คิดว่าลูกชายเป็นชายหนุ่มที่มีรูปเป็นสมบัติ กิริยาวาจาก็อ่อนโยน เอาใจ มีมธุรสวาจาฐานะก็ไม่ถึงกับต่ำต้อย เพื่อนหญิงจึงมีมาก ห้อมล้อมจนท่านออกเป็นห่วง

อุโบสถวัดป่าสำราญนิवास อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ในอดีต

ไม่มีใครทราบว่าเป็นที่ชื่นชอบของหมู่หญิงสาวเช่นนั้น เพื่อให้บิดามารดา
อดทนระอาใจ สุดท้ายจะได้ยอมให้ท่านบวชโดยดี หรือว่าก่อนจะเข้าสู่ประตูอันสงบอย่างไม่หวนกลับนั้น
ท่านก็ขอใช้ชีวิตฆราวาสให้สมใจก่อน จะได้พูดได้ว่า รู้จักแล้ว พอแล้ว หยุดแล้ว ได้เต็มปากเต็มคำ

๓.๒ บวชครั้งสองสละจากฆราวาสนิจันรันดร์

ในที่สุดเมื่อชีวิตล่วงจะเข้าอายุ ๓๐ ปีเต็ม ท่านก็ได้สละฆราวาสวิสัยเข้าพิธีอุปสมบทอีกครั้งหนึ่ง
ด้วยความยินยอมพร้อมใจและเต็มใจยิ่งของทั้งฝ่ายบิดามารดาและผู้ออกบวช

ท่านได้บวชเป็นพระภิกษุ ในวันเสาร์ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ตรงกับวันที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม
พ.ศ. ๒๕๐๗ ณ พัทธสีมาวัดป่าสำราญนิवास ตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

พระอุบาลีคณูปมาจารย์ (จันทร สิริจันท)
พระอุปัชฌาย์

พระญาณรักชิต (หรั่ง ปิยธโร)
พระกรรมวาจาจารย์

สังเขปประวัติ

พระครูธรรมภาณี (ทองสุข ธรรมคุณโต)
พระอุปัชฌายาจารย์ของหลวงพ่อไพบูลย์ สุมงคล

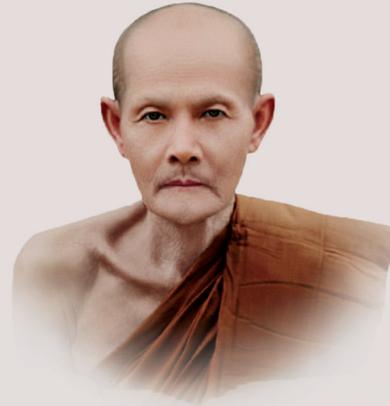

นามเดิมและชาติกำเนิด

ท่านเป็นพระสงฆ์ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งในการปฏิบัติภาวนา กตัญญูกับครูบาอาจารย์ และสร้างประโยชน์ให้กับคณะสงฆ์ เช่นเดียวกับหลวงพ่อไพบูลย์ ผู้เป็นสัทธวิहारิก สมควรที่ศิษยานุศิษย์จะเคารพนับถือเป็นต้นน้ำบูรพาจารย์ ท่านมีนามเดิมว่า **ทองสุข วงษ์ทรัพย์** เกิดเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๐ ณ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ได้ศึกษาทั้งหนังสือไทย พุทธภาษาจีนแต้จิ๋ว และภาษารามัญได้ดี ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อการเผยแผ่ธรรมเมื่อท่านได้อุปสมบทแล้ว ได้รับราชการในแผนกอัยการ กรมเจ้าท่า กรมราชทัณฑ์ เคยได้รับตำแหน่งผู้ช่วยยกบัตรเสื่อป่าราบหลวงรักษาพระองค์รัชกาลที่ ๖ และมีกิจการส่วนตัว

พระเทพวรคุณ (อ๋า ภทราวุธ)
พระอาจารย์กัมมัญฐาน

หลวงปู่มั่น ฐริทตโต
พระอาจารย์กัมมัญฐาน

การอุปสมบทและออกปฏิบัติ

เมื่ออายุ ๒๒ ปี ได้มีครอบครัวจนมีบุตร กระทั่งอายุ ๓๒ ปี เกิดความเบื่อหน่ายทางโลก มีศรัทธาแรงกล้าลาออกบวช ได้ทำพิธีอุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดบรมนิวาส กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ โดยมี พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (จันทร์ สิริจนฺโท) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระญาณรักจิต (หรั่ง ปิยธโร) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้รับฉายาว่า ธมฺมคฺตโต เมื่ออุปสมบทแล้ว พระอุบาลีฯ พระอุปัชฌาย์ ได้มีบัญชาแนะนำครูบาอาจารย์และสถานที่วิเวก ดังนี้

- ให้อยู่ในการดูแลของ พระเทพวรคุณ (อ๋า ภทราวุธ) ขณะดำรงสมณศักดิ์ที่ พระครูศีลวรคุณ ไปจำพรรษาภาวนาวิเวกที่ วัดสิริจันทรมิตร (วัดเขาพระงาม) จังหวัดลพบุรี ท่านกล่าวถึงผลของการภาวนาครั้งนี้ว่า “ด้วยความตั้งใจจะทำให้พ้นทุกข์...จึงเป็นเหตุยังความไม่ประมาทให้เกิดขึ้น ตั้งหน้าตั้งตาเจริญสมณธรรม จนได้รับความเยือกเย็น เป็นเหตุให้จิตใจไม่อาลัยในบุตรภรรยาและสมบัติทางโลก”

- ให้ไปอยู่จำพรรษารับการอบรมจาก หลวงปู่มั่น ฐริทตโต พระบูรพาจารย์ใหญ่ของพระรุดงค์กรรมฐาน ณ วัดป่าอรัญญวิเวก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔

วัดบ้านหนองตู่ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดลพบุรี ในอดีต ที่พระครูธรรมภาณี ได้ไปประดิษฐานคณะธรรมยุต
สร้างศรัทธาให้พุทธบริษัทมั่นคงในพระรัตนตรัย

- เมื่อทราบว่าพระอุปัชฌาย์อาพาธ ได้ลงไปปฏิบัติเป็นพระคิลานุปัฏฐากอยู่ระยะหนึ่ง พระอุบาลีฯ ได้ให้ท่านไปจำพรรษาภาวนาที่ ถ้ำสิงห์โต บ้านไผ่ขวาง จังหวัดลพบุรี ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จนได้ข่าวพระอุบาลีฯ มารณภาพจึงได้ลงมาช่วยงานบำเพ็ญกุศลของพระคุณท่าน หลังจากนั้นท่านยังได้เจริญภาวนาพร้อมกับสนองงานคณะสงฆ์ไม่ขาด

บำเพ็ญประโยชน์กับคณะสงฆ์

- ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ท่านได้รับอาราธนาจากชาวบ้านหนองตู่ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นชาวมอญรามัญ ให้ไปปฏิบัติธรรมยังวัดร้างของหมู่บ้าน ท่านได้พาชาวบ้านสมาทานศีล สวดมนต์ ฟังธรรมเป็นประจำ ส่งผลให้ชาวบ้านหนักแน่นในพระรัตนตรัยยิ่งขึ้น ทำให้พระท้องถิ่นที่เป็นพระอาวุโสกว่าสนใจมาให้ท่านอบรมจนเห็นผล และขอออกปฏิบัติตามท่าน ต่อมาได้ขอญัตติเป็นพระธรรมยุตทั้งวัด ท่านได้วางรากฐานความมั่นคงทางพระธรรมวินัยจนถึงปัจจุบัน

- สร้างวัดตรีรัตนาราม วัดสนามรัตนาวาส และร่วมกันกับ พระมหารัชชมังคลาจารย์ (เทศ นิเทศโก) สร้างวัดสารนาถธรรมาราม ที่จังหวัดระยอง

